

a csetepatéből. Mi itt a múltban jól tudjuk a történelemből a jövőt.

Rockefeller: Nagyszerű! (A középre megy s onnét nézi a harcot.) Mily remek élvezet saját szemünkkel látni azt a jelenetet, melyre a világtörténelem is csak halványan emlékszik. Alig vannak már nyolcszáz méternyire s egyre közelednek. (Billhez megy.) Vonuljunk el, mert egyenest erre tartanak.

Bill: Most ne zavarj! (Dolgozik.)

Rockefeller (a középre megy): Most már egy helyben küzdenek! Egészen el vannak lankadva! Csak Ramzesz, mint egy oroszlán! Ah, most bukkantak elő a nádasból. Elsőnek Oszkár rohan! Utána Ramzon és Jack! Most a khétákra sűtik a revolvereket... (Sűrű egymásutánban revolver dördülések. Aztán a menekülő khéták rémült üvöltése. A zaj csillapul. Ramzesz kíséretének hálálkodó kiáltásai, tisztán hallatszanak: Hála neked Ámmon! Üdv neked! Dicső Ramzesz!) Rémulten rohannak a gazok Kádesz felé! Egy sereg egyiptomi utánok... Oh, Bill...! Ramzesz, a nagy Ramzesz és hadvezérei hálát rebegve borúlnak le Oszkárék előtt. A nagy fáraó földig hajol! (Hirtelen.) Megyek én is! (Kezében revolverrel hadonászva el. Kivülről behallatszik kiáltása): Még lövök reájok. (Két revolverlövés.) Hogy menekülnek?!

Wells (hangja kivülről, jóval messzebről, mint Rockefelleré): Mindjárt ott leszünk.

Ramzon (hangja): Jer, nagy Ramzesz!

Bill (munkaközben, magában): Még egy félóra sem kell... aztán... (Jelentőségteljesen bólintgat.) Egy kis napfényre lesz szükségem... (Összeszedi műszereit, a jobboldalra, egészen az előtérbe jön és letelepszik, aztán tovább folytatja vegyivizsgálódásait. Rövidke szünet.)

(Folytatása következik.)

Jönni fog a herceg.

Irta: Szász Menyhért.

A herceg akit vártál, nem vagyok
Te sápadt lány, te bús köhécselő,
Baltüdödből a vészes csúcshuruf
Ma este — hallom — máma tört elő.
Megbosszultak a mámor éjszakái,
Tejet igyál, mert szaladnak a percek
Sokat igyál, hogy betudjad őt várni
Most sok vonat jön, jöhet még a herceg,
Csak sok tejet igyál.

Csak sok tejet igyál.
Alattad egyszer meginog a polc
És összeomlik tükrös trónusod,
S a pincérek, e vig lakáífejek
Elsiklanak, mint füрге mókusok
És felszökik a szádba régi íze,
— A mult emlékei gyanánt bús örnek —
Sok kényszer-csók és kisajtott zamatja
A serlegenként megivott likörnek,
Most csak tejet igyál.

Csak sok tejet igyál.
Még vannak meleg, déli tájak is
Ha jön a herceg, elvisz ő oda,
A fenyeseknek dús zamatja van
S a sziklákon oly kövér a moha...
Itt rossz a lég és annyi rondaság: —
A vendégek, e vig, szerelmi kurzus
A csókjaidat ne hagyjad aratni!
Csuklódon ma gyorsabban ver a pulzus,
Csak sok tejet igyál.

Csak sok tejet igyál.
Szemeidben búcsúzik már fölem
Az életed, e furcsa nyári bál,
Nézz szembe vele dacos éleflázzal
Kövér, párolgó tejeiket igyál.
A pályaudvar egy pár lépés ide
Az óraddon megállítjuk a percet,
Higyjél nekem, most tavasz-szellők fujnak
És sok vonat jön, jönni fog a herceg
Csak sok tejet igyál.

Csak sok tejet igyál.